

ogsaa skal være indbefattet, hvad der er fornødent til Saasæd. Lovforslaget havde tillige et Maksimum for, hvad den enkelte saaledes skal kunne forbeholde sig, nemlig: „ikke for mere end højest 40,000 Kr. af Ejendommens Jordværdi“; denne Tilføjelse udgik i Landstinget — efter at allerede Folketinget havde indskrænket Begrænsningen til at angaa „Ejendomme, der ikke har besaaet mindst $\frac{1}{10}$ af deres dertil egnede Agerjord med Rug eller Hvede“ — og Landstinget tilføjede derhos den hertil knyttede Bestemmelse vedrørende de Landbrugere, der enten slet ikke har saaet Rug eller Hvede, eller hvis samlede tilsaaede Arealer med disse Kornsorter ikke naar $\frac{1}{10}$ af deres dertil egnede Agerjord. — Efter Lovforslaget skulde Sukkerroedyrkerne fritages for Udredelsen af Vaarsæd for den Del af Sukkerroearcalet, som overstiger 12 pCt. af Agerarealet. Folketinget forandrede de 12 pCt. til 10 pCt. og stillede endvidere Dykere af Cikorierødder lige med Sukkerroedykere. Landstinget nedsatte Procenten yderligere med 2 pCt. til 8 pCt.

ad 2 Det samlede Kvantum Korn, som forudsættes overtaget af Staten, var af „det staaende Landbrugsudvalg“ foreslaaet sat til 750,000 Tons, medens Udvalget af 4. April foreslog, at der skal overtages 950,000 Tons. Lovforslaget fulgte Udvalget af 4. April. Folketingets Udvalg erkendte, at Ministeren „ikke uden Grund maatte anse sig for opfordret til at følge Forslaget om den større Overtagelse, fordi dette var videnskabelig-statistisk begrundet, medens Landbrugsudvalget væsentlig havde været henvist til mere paa Grundlag af et Skøn og den praktiske Erfaring at gøre sine Beregninger“. Da Ministeren imidlertid, som det fremgik af Bemærkningerne til Lovforslaget, selv havde anset den af Udvalget af 4. April foreslaaede Overtagelse for at være rigelig i Forhold til det angivne Formaal, idet en Del af den overtagne Sæd, som anført under ad 1, tænktes anvendt som Saasæd, da Udvalget af 4. April i en Tillægsbetænkning selv havde udtalt, at 950,000 Tons uden Fare maatte kunne reduceres, og da Udvalget (o: Tingets Udvalg) særlig med Henblik paa, at Høsten er knap, var af „den Opfattelse, at der bør gives Landmændene fri Raadighed over en saa stor Del af deres Høst som paa nogen Maade muligt“, foreslog Udvalget at nedsætte de 950,000 Tons til 850,000 Tons. Ministeren tiltraadte dette, Landstinget ligeledes. Det udtales i begge Tings Udvalgs-Betænkninger, at Udvalget nøje havde overvejet, om der ikke var Mulighed for at gaa endnu længere ned, og at der særlig fra enkelte Medlemmers Side var udtalt store Betæneligheder ved at gaa til saa stor en Udskrivning som 850,000 Tons. „Da der imidlertid“, hedder det videre i Landstingets Udvalgs Betænkning, „er Udsigt til, at Høsten mange Steder omkring i Landet vil blive saa ringe, at en stor Del Landmænd, efter at Fradraget til